ZBIERKA ZÁKONOV
SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Ročník 1991

Vyhlásené: 30.08.1991 Vyhlásená verzia v Zbierke zákonov Slovenskej republiky

Obsah tohto dokumentu má informatívny charakter.

339

OZNÁMENIE

Federálneho ministerstva zahraničných vecí

Federálne ministerstvo zahraničných vecí oznamuje, že 31. augusta 1989 bola v Lagose podpísaná Zmluva medzi vládou Československej socialistickej republiky a vládou Nigérijskej federatívnej republiky o zamedzení dvojakého zdanenia a zabránení daňovému úniku v odbore daní z príjmu a ziskov z majetku. So Zmluvou vyslovilo súhlas Federálne zhromaždenie Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky a prezident Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky ju ratifikoval. Zmluva nadobudla platnosť na základe svojho článku 27 ods. 2 dňom 2. decembra 1990. České znenie Zmluvy sa vyhlasuje súčasne.*)

ZMLUVA medzi vládou Československej socialistickej republiky a vládou Nigérijskej federatívnej republiky o zamedzení dvojakého zdanenia a zabránení daňovému úniku v odbore daní z príjmu a ziskov z majetku

Vláda Československej socialistickej republiky a vláda Nigérijskej federatívnej republiky
prajúc si uzavrieť Zmluvu o zamedzení dvojakého zdanenia a zabránení daňovému úniku v odbore daní z príjmu a ziskov z majetku
dohodli sa takto:

Článok 1
Osoby, na ktoré sa Zmluva vzťahuje

Táto Zmluva sa vzťahuje na osoby, ktoré majú bydlisko alebo sídlo v jednom alebo v oboch zmluvných štátoch (rezidenti).

Článok 2
Dane, na ktoré sa Zmluva vzťahuje

1. Dane, na ktoré sa táto Zmluva vzťahuje, sú:
   a) v Nigérii:
   daň z osobného príjmu;
   daň z príjmu spoločností;
   daň zo zisku z nafty; a
   daň zo zisku z majetku,
   (ďalej nazývané „nigérijská daň“);
   b) v Československu:
   dane zo zisku;
   daň zo mzdy;
   daň z príjmov z literárnej a umeleckej činnosti;
   poľnohospodárska daň;
   daň z príjmov obyvateľstva; a
   domová daň,
   ďalej nazývané „československá daň“).
2. Zmluva sa bude tiež vzťahovať na všetky totožné alebo svojou podstatou obdobné dane, ktoré budú ukladať zmluvné štáty po podpise tejto Zmluvy popri existujúcich daniach alebo namiesto nich. Príslušné úrady zmluvných štátov si budú oznamovať všetky podstatné zmeny, ktoré sa vykonali v ich príslušných daňových zákonoch.

Článok 3
Všeobecné definície

1. V tejto Zmluve, pokiaľ súvislosť nevyžaduje odlišný výklad:
   a) výraz „Nigéria“ označuje Nigérijskú federatívnu republiku, včítane akejkoľvek oblasti vnútri pobrežných vôd Nigérijskej federatívnej republiky, ktorá bola alebo môže byť v budúcnosti označená v súlade so zákonmi Nigérijskej federatívnej republiky týkajúcimi sa pevninskej plytčiny ako územie, na ktorom sa môžu zákony Nigérijskej federatívnej republiky vzťahujúce sa na morské dno a podložie a ich prírodné zdroje vykonávať;
   b) výraz „Československo“ označuje Československú socialistickú republiku;
   c) výrazy „jeden zmluvný štát“ a „druhý zmluvný štát“ označujú Nigériu alebo Československo, ako to vyžaduje súvislosť;
   d) výraz „osoba“ zahŕňa fyzické osoby, spoločnosti a všetky iné združenia osôb;
   e) výraz „spoločnosť“ označuje právnické osoby alebo nositeľov práv považované na účely zdanenia za právnické osoby v súlade so zákonmi každého zmluvného štátu;

f) výrazy „podnik jedného zmluvného štátu“ a „podnik druhého zmluvného štátu“ označujú podnik prevádzkovaný rezidentom jedného zmluvného štátu alebo podnik prevádzkovaný rezidentom druhého zmluvného štátu;

g) výraz „štátny príslušník“ označuje:

i) všetky fyzické osoby, ktoré sú štátnymi občanmi niektorého zmluvného štátu,

ii) všetky právnické osoby, osobné spoločnosti alebo združenia osôb, ktoré boli zriadené podľa právneho poriadku platného v niektorom zmluvnom štáte;

h) výrazom „medzinárodná doprava“ sa rozumie akákoľvek doprava uskutočňovaná loďou alebo lietadlom, ktoré prevádzkuje podnik jedného zmluvného štátu, pokiaľ sa loď alebo lietadlo neprevádzkujú len medzi miestami v druhom zmluvnom štáte;

i) výraz „príslušný úrad“ označuje:

i) v prípade Československa, ministra financií Československej socialistickej republiky alebo jeho splnomocneného zástupcu;

ii) v prípade Nigérie, ministra financií alebo jeho splnomocneného zástupcu.

2. Každý výraz, ktorý nie je definovaný, má pre aplikáciu tejto Zmluvy zmluvným štátom význam, ktorý mu patrí podľa ustanovení právneho poriadku tohto štátu, ktoré upravujú dane, na ktoré sa vzťahuje táto Zmluva, pokiaľ zo súvislosti nevyplýva iný výklad.

Článok 4
Daňový domicil

1. Výraz „rezident jedného zmluvného štátu“ označuje podľa tejto Zmluvy každú osobu, ktorá je podľa práva tohto štátu podrobená v tomto štáte zdaneniu z dôvodu svojho bydliska, stáleho bytu, miesta zriadenia alebo akéhokoľvek iného podobného kritéria.

2. Ak fyzická osoba je podľa ustanovenia odseku 1 tohto článku rezidentom v oboch zmluvných štátoch, určí sa jej postavenie podľa nasledujúcich pravidiel:

a) Predpokladá sa, že táto osoba je rezidentom v tom zmluvnom štáte, v ktorom má stály byt. Ak má stály byt v oboch zmluvných štátoch, predpokladá sa, že je rezidentom v tom zmluvnom štáte, ku ktorému má užšie osobné a hospodárske vzťahy (stredisko životných záujmov);

b) Ak sa nemôže určiť, v ktorom zmluvnom štáte má táto osoba stredisko svojich životných záujmov alebo ak nemá stály byt v žiadnom zmluvnom štáte, predpokladá sa, že je rezidentom v tom zmluvnom štáte, v ktorom sa obvykle zdržiava.

c) Ak sa táto osoba obvykle zdržiava v oboch zmluvných štátoch alebo v žiadnom z nich, predpokladá sa, že je rezidentom v tom zmluvnom štáte, ktorého je štátnym občanom.

d) Ak je táto osoba štátnym občanom oboch zmluvných štátov alebo žiadneho z nich, vyriešia príslušné úrady zmluvných štátov otázku vzájomnou dohodou.

3. Ak iná osoba než fyzická je podľa ustanovenia odseku 1 tohto článku rezidentom v oboch zmluvných štátoch, predpokladá sa, že je rezidentom v tom zmluvnom štáte, podľa ktorého práva je zriadená.

Článok 5
Stála prevádzkáreň

1. Výraz „stála prevádzkáreň“ označuje podľa tejto Zmluvy trvalé zariadenie pre podnikanie, v ktorom podnik vykonáva úplne alebo sčasti svoju činnosť.

2. Výraz „stála prevádzkáreň“ zahŕňa najmä:

a) miesto vedenia;

b) závod;

c) kanceláriu;

d) továreň;

e) dielňu;

f) baňu, nálezisko nafty alebo plynu, lom alebo každé iné miesto, kde sa ťažia prírodné zdroje;

g) stavenisko, stavbu, montáž alebo inštaláciu zariadenia, ak trvajú dlhšie ako 3 mesiace;

h) vykonávanie dozoru na stavenisku, stavbe, montáži alebo pri inštalácii zariadenia trvajúce dlhšie ako 3 mesiace.

3. Bez ohľadu na predchádzajúce ustanovenia tohto článku výraz „stála prevádzkáreň“ nebude zahŕňať:

a) zariadenie, ktoré sa využíva iba na uskladnenie, vystavenie alebo na dodanie tovaru patriaceho podniku;

b) zásobu tovaru patriaceho podniku, ktorá sa udržiava iba za účelom uskladnenia, vystavenia alebo dodania;

c) zásobu tovaru patriaceho podniku, ktorá sa udržiava iba za účelom spracovania iným podnikom;

d) trvalé zariadenie pre podnikanie, ktoré sa využíva iba za účelom nákupu tovaru alebo zhromažďovania informácií pre podnik;

e) trvalé zariadenie pre podnikanie, ktoré sa využíva iba za účelom vykonávania iných činností pre podnik, ktoré majú prípravný alebo pomocný charakter.

4. Výraz „stála prevádzkáreň“ zahŕňa trvalé zariadenie pre podnikanie používané ako odbytisko bez ohľadu na skutočnosť, že také trvalé zariadenie sa inak udržiava pre niektorú z činností uvedenú v odseku 3 tohto článku.

5. Nepredpokladá sa, že podnik jedného zmluvného štátu má stálu prevádzkáreň v druhom zmluvnom štáte len preto, že tam vykonáva svoju činnosť prostredníctvom makléra, generálneho komisionára alebo iného nezávislého zástupcu, pokiaľ tieto osoby konajú v rámci svojej riadnej činnosti.

6. Iná osoba než nezávislý zástupca, na ktorého sa vzťahuje odsek 5, konajúca v jednom zmluvnom štáte na účet podniku druhého zmluvného štátu sa považuje za stálu prevádzkáreň tohto podniku v prvom štáte, ak

a) je v tomto štáte vybavená plnomocenstvom, ktoré tam obvykle využíva a ktoré jej dovoľuje uzavierať zmluvy v mene podniku, pokiaľ činnosť tejto osoby nie je obmedzená na činnosti uvedené v odseku 3 tohto článku,

b) obvykle zhromažďuje objednávky na predaj tovaru v tomto štáte výhradne alebo takmer výhradne pre podnik alebo iné podniky, ktoré ovláda alebo majú na ňom rozhodujúcu účasť.

7. S výhradou predchádzajúcich ustanovení tohto článku skutočnosť, že spoločnosť, ktorá je rezidentom v jednom zmluvnom štáte, ovláda spoločnosť alebo je ovládaná spoločnosťou, ktorá je rezidentom v druhom zmluvnom štáte, alebo ktorá tam vykonáva svoju činnosť (či už prostredníctvom stálej prevádzkárne alebo inak), neurobí sama osebe z ktorejkoľvek tejto spoločnosti stálu prevádzkáreň druhej spoločnosti.

Článok 6

Príjem z nehnuteľného majetku

1. Príjem z nehnuteľného majetku včítane príjmu z poľnohospodárskych a lesných podnikov môže byť zdanený v zmluvnom štáte, v ktorom je taký majetok umiestnený.

2. Výraz „nehnuteľný majetok“ sa určí v zhode s právom zmluvného štátu, v ktorom je tento majetok umiestnený.
Výraz v každom prípade zahŕňa príslušenstvo nehnuteľného majetku, živý i mŕtvy inventár používaný v poľnohospodárstve a lesníctve, práva, na ktoré sa vzťahujú ustanovenia občianskeho práva o pozemkovom vlastníctve, právo požívania nehnuteľného majetku a práva na premenlivé alebo pevné platby poskytované ako náhrada za ťažbu alebo za právo na ťažbu nerastných ložísk, prameňov a iných prírodných zdrojov. Lode a lietadlá sa nepovažujú za nehnuteľný majetok.

3. Ustanovenia odseku 1 tohto článku sa použijú na príjem plynúci z priameho užívania, nájmu alebo akéhokoľvek iného spôsobu užívania nehnuteľného majetku.
4. Ustanovenia odsekov 1 a 3 tohto článku sa vzťahujú takisto na príjem z nehnuteľného majetku podniku a na príjem z nehnuteľného majetku užívaného na vykonávanie nezávislých povolaní.

Článok 7

Priemyselné a obchodné zisky

1. Zisky podniku jedného zmluvného štátu podliehajú zdaneniu iba v tomto štáte, pokiaľ podnik nevykonáva činnosť v druhom zmluvnom štáte prostredníctvom stálej prevádzkárne, ktorá je tam umiestnená. Ak podnik takú činnosť vykonáva, môžu sa zisky podniku zdaniť v tomto druhom štáte, ale iba v takom rozsahu, v akom ich možno pripočítať
   a) tejto stálej prevádzkárni;
   b) predajom tovaru v tomto druhom štáte, ak ide o tovar rovnakého alebo podobného druhu ako tovar predaný prostredníctvom tejto stálej prevádzkárne alebo
   c) iným činnostiam vykonávaným v tomto druhom štáte, ak ide o rovnaké alebo podobné činnosti ako tie, ktoré sa vykonávajú prostredníctvom tejto stálej prevádzkárne.
2. Ak podnik jedného zmluvného štátu vykonáva činnosť v druhom zmluvnom štáte prostredníctvom stálej prevádzkárne, ktorá je tam umiestnená, prisudzujú sa s výhradou ustanovenia odseku 3 v každom zmluvnom štáte tejto stálej prevádzkárni zisky, ktoré by mohla podľa očakávania docieliť, keby ako samostatný podnik vykonávala rovnaké alebo obdobné činnosti za rovnakých alebo obdobných podmienok a bola úplne nezávislá v styku s podnikom, ktorého je stálou prevádzkárňou.
3. Pri určení ziskov stálej prevádzkárne sa povoľuje odpočítať náklady, ktoré sa vynaložili na činnosť tejto stálej prevádzkárne, včítane nákladov na vedenie a všeobecných správnych výdavkov takto vynaložených, či už vznikli v štáte, v ktorom je stála prevádzkáreň umiestnená, alebo inde. Nepovolí sa však odpočítať sumy, ktoré zaplatila (inak ako náhradu skutočných výdavkov) stála prevádzkáreň vedenia podniku, alebo niektorej inej jeho kancelárie vo forme licenčných poplatkov, náhrad alebo iných podobných platieb za využívanie patentov alebo iných práv, alebo vo forme provízie za osobitné poskytnuté služby, za správu a riadenie alebo okrem prípadov bankových podnikov vo forme úrokov z peňazí požičaných stálej prevádzkárni. Obdobne pri určení ziskov stálej prevádzkárne sa neprihliadne na sumy, ktorými stála prevádzkáreň zaťaží (inak než za skutočné výdavky) vedenie podniku alebo niektorú inú jeho kanceláriu za licenčné poplatky, náhrady alebo iné podobné platby za využívanie patentov alebo iných práv alebo za províziu za osobitné poskytnuté služby, za správu a riadenie alebo okrem prípadov bankových podnikov vo forme úrokov z peňazí požičaných vedeniu podniku alebo niektorej jeho inej kancelárii.
4. Stálej prevádzkárni sa nepripočítajú žiadne zisky na základe skutočnosti, že iba nakupovala tovar pre podnik. Ak táto stála prevádzkáreň sa súčasne používa ako odbytisko pre takto nakúpený tovar, zisky z jeho predaja možno pripočítať tejto stálej prevádzkárni.
5. Ak zisky zahŕňajú príjmy, o ktorých sa hovorí oddelene v iných článkoch tejto Zmluvy, nebudú ustanovenia oných článkov dotknuté ustanoveniami tohto článku.

Článok 8

Združené podniky

1. Ak
   a) sa podnik jedného zmluvného štátu podieľa priamo alebo nepriamo na vedení, kontrole alebo imaní podniku druhého zmluvného štátu, alebo
   b) tie isté osoby sa priamo alebo nepriamo podieľajú na vedení, kontrole alebo imaní podniku jedného zmluvného štátu aj podniku druhého zmluvného štátu,

   a ak v ktoromkoľvek z týchto prípadov boli medzi oboma podnikmi v ich obchodných alebo finančných vzťahoch dojednané alebo im uložené podmienky, ktoré sa líšia od podmienok, ktoré by sa boli dojednali medzi nezávislými podnikmi, môžu sa zisky, ktoré by bol bez týchto podmienok docielil jeden z podnikov, ktoré sa však vzhľadom na tieto podmienky nedocielili, zahrnúť do ziskov tohto podniku a následkom toho zdaniť.

2. Ak jeden zmluvný štát zahrnie do ziskov podniku tohto štátu a následkom toho zdaní zisky, z ktorých bol podnik druhého zmluvného štátu zdanený v tomto druhom štáte, a zisky takto zahrnuté sú zisky, ktoré by bol docielil podnik prvého štátu, keby medzi oboma podnikmi sa dojednali také podmienky, aké by sa boli dojednali medzi nezávislými podnikmi, upraví druhý štát primerane sumu dane uloženej z oných ziskov. Táto úprava sa vykoná s náležitým ohľadom na ostatné ustanovenia tejto Zmluvy a príslušné daňové úrady zmluvných štátov sa vzájomne poradia, ak to bude potrebné.

Článok 9

Dividendy

1. Dividendy plynúce od spoločnosti, ktorá je rezidentom v jednom zmluvnom štáte, osobe, ktorá je rezidentom v druhom zmluvnom štáte, sa môžu zdaniť v tomto druhom štáte.

2. Tieto dividendy sa však môžu zdaniť aj v zmluvnom štáte, v ktorom je spoločnosť, ktorá ich vypláca, rezidentom, a to podľa právnych predpisov tohto štátu, ale ak príjemca je skutočným vlastníkom dividend, daň takto ustanovená nepresiahne:

   a) 12,5 %
   hrubej sumy dividend, ak príjemca je spoločnosť, ktorá vlastní priamo alebo nepriamo najmenej 10 % podielov s hlasovacím právom na spoločnosti vyplácajúcej dividendy;

   b) 15 %
   hrubej sumy dividend vo všetkých iných prípadoch.
   Tento odsek sa nedotkne zdanenia ziskov spoločnosti, z ktorých sa dividendy vyplácajú.

3. Ustanovenia odsekov 1 a 2 tohto článku sa nepoužijú, ak skutočný vlastník dividend, ktorý je rezidentom v jednom zmluvnom štáte, má v druhom zmluvnom štáte, kde je spoločnosť vyplácajúca dividendy rezidentom, stálu prevádzkáreň alebo stálu základňu tam umiestnenú, a ak vlastníctvo akcií, na ktorého základe sa dividendy vyplácajú, je skutočne spojené s obchodmi uskutočňovanými touto stálou prevádzkárňou alebo stálou základňou. V takom prípade sa použijú ustanovenia článku 7 alebo článku 13 podľa toho, o aký prípad ide.

4. Ak spoločnosť, ktorá je rezidentom v jednom zmluvnom štáte, dosahuje zisky alebo príjmy z druhého zmluvného štátu, nemôže tento druhý štát zdaniť dividendy vyplácané spoločnosťou osobe, ktorá je rezidentom v prv spomenutom štáte, ani podrobiť nerozdelené zisky spoločnosti dani z nerozdelených ziskov spoločností, aj keď vyplácané dividendy alebo nerozdelené zisky pozostávajú úplne alebo sčasti zo ziskov alebo z príjmov, ktoré pochádzajú z tohto druhého štátu.

5. Výraz „dividendy“, použitý v tomto článku, označuje príjmy z akcií alebo iných práv, s výnimkou pohľadávok, s podielom na zisku, práve tak, ako príjmy z iných spoločenských práv, ktoré sú podrobené rovnakému zdaneniu ako príjmy z akcií podľa daňových právnych predpisov štátu, v ktorom je spoločnosť vyplácajúca dividendy rezidentom, a takisto akýkoľvek iný príjem (iný ako úroky oslobodené od dane podľa ustanovenia článku 10), ktorý podľa právnych predpisov zmluvného štátu, kde je spoločnosť vyplácajúca dividendy rezidentom, sa považuje za dividendu alebo rozdelený zisk spoločnosti.

Článok 10

Úroky

1. Úroky plynúce z jedného zmluvného štátu osobe, ktorá je rezidentom v druhom zmluvnom štáte, môžu byť zdanené v tomto druhom štáte.

2. Také úroky však môžu byť zdanené aj v zmluvnom štáte, v ktorom je ich zdroj, a to podľa právnych predpisov tohto štátu, ale ak príjemca je skutočným vlastníkom úrokov, daň takto ukladaná nepresiahne 15 % hrubej sumy úrokov.

3. Bez ohľadu na ustanovenia odseku 2 tohto článku, úroky budú oslobodené od zdanenia v zmluvnom štáte, v ktorom je ich zdroj, ak ich príjemcom a skutočným vlastníkom je:

   a) vláda druhého zmluvného štátu alebo jeho miestny orgán alebo akýkoľvek úrad alebo inštitúcia tejto vlády alebo miestneho správneho útvaru. Na účely tohto pododseku sa úradom alebo orgánom vlády rozumie:

      i) v prípade Československa, Československá obchodná banka; a

ii) v prípade Nigérie, Ústredná banka Nigérie;

b) akákoľvek inštitúcia zmluvného štátu zriadená vládou tohto štátu na financovanie zahraničného obchodu za predpokladu, že pôžičku alebo úver, z ktorých úroky plynú, schválili vlády oboch zmluvných štátov.

4. Ustanovenia odsekov 1 a 2 tohto článku sa nepoužijú, ak skutočný vlastník úrokov, ktorý je rezidentom v jednom zmluvnom štáte, má v druhom zmluvnom štáte, v ktorom je osoba platiaca úroky rezidentom, stálu prevádzkáreň alebo stálu základňu tam umiestnenú a ak pohľadávka, z ktorej sa úroky platia, je skutočne spojená s obchodmi prevádzkovanými touto stálou prevádzkárňou alebo stálou základňou. V takom prípade sa použijú ustanovenia článku 7 alebo článku 13 podľa toho, o aký prípad ide.

5. Predpokladá sa, že úroky majú zdroj v jednom zmluvnom štáte, ak ich platcom je tento zmluvný štát sám, jeho správny útvar alebo miestny orgán tohto štátu, alebo osoba, ktorá je rezidentom v tomto štáte. Ak však platca úrokov, či už je alebo nie je rezidentom v niektorom zmluvnom štáte, má v jednom zmluvnom štáte stálu prevádzkáreň alebo stálu základňu, v súvislosti s ktorou vznikol záväzok platiť úroky, a ak také úroky idú na ťarchu tejto stálej prevádzkárne alebo stálej základne, predpokladá sa, že zdroj týchto úrokov je v zmluvnom štáte, v ktorom je stála prevádzkáreň alebo stála základňa umiestnená.

6. Ak suma úrokov, posudzované so zreteľom na pohľadávku, z ktorej sa platia, presahuje v dôsledku osobitných vzťahov existujúcich medzi platcom a skutočným vlastníkom úrokov alebo medzi oboma a treťou osobou sumu, ktorú by bol dojednal platca so skutočným vlastníkom, keby neboli také vzťahy, použijú sa ustanovenia tohto článku len na túto naposledy spomenutú sumu. Časť platených úrokov, ktorá ju presahuje, sa v tomto prípade podrobí zdaneniu podľa právnych predpisov každého zmluvného štátu s prihliadnutím na ostatné ustanovenia tejto Zmluvy.

7. Výraz „úroky“ použitý v tomto článku označuje príjmy z pohľadávok akéhokoľvek druhu, zabezpečených aj nezabezpečených záložným právom na nehnuteľnosti, poskytujúcich aj neposkytujúcich právo na účasť na zisku dlžníka a najmä príjmy z vládnych cenných papierov a príjmy z dlhopisov a obligácií, včítane prémií a výhier spojených s týmito cennými papiermi, dlhopismi a obligáciami.

Článok 11
Licenčné poplatky

1. Licenčné poplatky plynúce od osoby, ktorá je rezidentom v jednom zmluvnom štáte, osobe, ktorá je rezidentom v druhom zmluvnom štáte, môžu byť zdanené v tomto druhom štáte.

2. Také licenčné poplatky sa však môžu tiež zdaniť v zmluvnom štáte, odkiaľ plynú, a to podľa právnych predpisov tohto štátu, ale ak príjemca je skutočným vlastníkom licenčných poplatkov, daň takto ukladaná nepresiahne 10 % z hrubej sumy licenčných poplatkov.

3. Ustanovenia odsekov 1 a 2 tohto článku sa nepoužijú, ak skutočný vlastník licenčných poplatkov, ktorý je rezidentom v jednom zmluvnom štáte, má v druhom zmluvnom štáte, v ktorom je osoba platiaca licenčné poplatky rezidentom, stálu prevádzkáreň alebo stálu základňu tam umiestnenú a ak právo alebo majetok, ktoré dávajú vznik licenčným poplatkom, sú skutočne spojené s obchodmi prevádzkovanými touto stálou prevádzkárňou alebo stálou základňou. V tomto prípade sa použijú ustanovenia článku 7 alebo článku 13 podľa toho, o aký prípad ide.

4. Predpokladá sa, že licenčné poplatky majú zdroj v jednom zmluvnom štáte, ak platcom je tento zmluvný štát sám, jeho správny útvar, miestny orgán tohto štátu alebo osoba, ktorá je rezidentom v tomto štáte. Ak však osoba, ktorá platí licenčné poplatky, či už je alebo nie je rezidentom v niektorom zmluvnom štáte, má v jednom zmluvnom štáte stálu prevádzkáreň alebo stálu základňu, v spojení s ktorou vznikla povinnosť, na ktorej základe sa licenčné poplatky platia, a ktorá znáša na svoju ťarchu tieto licenčné poplatky, predpokladá sa, že tieto licenčné poplatky majú zdroj v tom zmluvnom štáte, v ktorom je stála prevádzkáreň alebo stála základňa umiestnená.

5. Ak suma licenčných poplatkov vzhľadom na použitie, právo alebo informáciu, za ktoré sa platia, presahuje v dôsledku osobitných vzťahov existujúcich medzi platcom a skutočným vlastníkom,

alebo ktoré jeden aj druhý udržiavajú s tretími osobami, sumu, ktorú by bol dohodol platca so skutočným vlastníkom, keby nebolo takých vzťahov, použijú sa ustanovenia tohto článku len na túto naposledy spomenutú sumu. Suma platieb, ktorá ju presahuje, bude v tomto prípade podliehať zdaneniu podľa právnych predpisov každého zmluvného štátu s prihliadnutím na ostatné ustanovenia tejto Zmluvy.

6. Výraz „licenčné poplatky“ použitý v tomto článku, označuje platby akéhokoľvek druhu prijaté ako náhrada za použitie alebo za právo na použitie akéhokoľvek autorského práva k literárnemu, umeleckému alebo vedeckému dielu včítane kinematografických filmov alebo filmov a pások pre rozhlasové a televízne vysielanie, akéhokoľvek patentu, ochrannej známky, vzoru alebo modelu, plánu, tajného vzorca alebo postupu alebo za použitie alebo právo na použitie priemyselného obchodného alebo vedeckého zariadenia alebo informácie vzťahujúcej sa na skúsenosti v priemyselnej alebo obchodnej oblasti.

Článok 12

Zisky zo scudzenia majetku

1. Zisky zo scudzenia nehnuteľného majetku, ktorý je definovaný v odseku 2 článku 6, môžu byť zdanené v zmluvnom štáte, v ktorom je tento majetok umiestnený.
2. Zisky zo scudzenia hnuteľného majetku včítane podielov na spoločnosti, ktorý je časťou prevádzkového majetku stálej prevádzkárne, ktorú má podnik jedného zmluvného štátu v druhom zmluvnom štáte, alebo hnuteľného majetku, ktorý patrí k stálej základni, ktorú rezident jedného zmluvného štátu má k dispozícii v druhom zmluvnom štáte na výkon slobodného povolania, včítane ziskov zo scudzenia takejto stálej prevádzkárne (samotnej alebo spolu s celým podnikom) alebo takejto stálej základne, môžu byť zdanené v tomto druhom štáte.
3. Zisky zo scudzenia lodí alebo lietadiel prevádzkovaných v medzinárodnej doprave sa zdania len v zmluvnom štáte, v ktorom je podnik rezidentom.
4. Zisky zo scudzenia iného majetku, než ktorý je uvedený v odsekoch 1, 2 a 3 tohto článku, sa zdania iba v zmluvnom štáte, v ktorom je scudziteľ rezidentom.

Článok 13

Nezávislé povolania

1. Príjmy, ktoré rezident jedného zmluvného štátu poberá zo slobodného povolania alebo inej nezávislej činnosti, budú podliehať zdaneniu len v tomto štáte, pokiaľ táto osoba nemá pravidelne k dispozícii v druhom zmluvnom štáte stálu základňu na vykonávanie svojich činností. Ak má takú stálu základňu, môžu sa príjmy zdaniť v druhom štáte, ale iba tá ich časť, ktorú možno pripočítať tejto stálej základni.
2. Výraz „slobodné povolanie“ zahŕňa najmä nezávislé vedecké, literárne, umelecké, vychovávateľské alebo učiteľské činnosti a nezávislé činnosti lekárov, právnikov, inžinierov, architektov, dentistov a účtovníkov.

Článok 14

Zamestnanie

1. Platy, mzdy a iné podobné odmeny, ktoré rezident jedného zmluvného štátu poberá z dôvodu plateného zamestnania, sa zdania s výhradou ustanovení článkov 15, 17 a 18 len v tomto štáte, pokiaľ sa zamestnanie nevykonáva v druhom zmluvnom štáte. Ak sa tam zamestnanie vykonáva, môžu sa odmeny prijaté z tohto zamestnania zdaniť v tomto druhom štáte.
2. Odmeny, ktoré rezident jedného zmluvného štátu poberá z dôvodu plateného zamestnania vykonávaného v druhom zmluvnom štáte, sa bez ohľadu na ustanovenie odseku 1 tohto článku zdania len v prv spomenutom štáte, ak:
   a) príjemca sa zdržiava v druhom štáte po jedno alebo viac období, ktoré nepresiahnu v úhrne 183 dní v akomkoľvek období dvanástich mesiacov; a
   b) odmeny vypláca zamestnávateľ alebo v mene zamestnávateľa, ktorý nie je rezidentom v druhom štáte; a

c) odmeny nejdú na ťarchu stálej prevádzkárne alebo stálej základne, ktorú má zamestnávateľ v druhom štáte.

3. Odmeny zo zamestnania vykonávaného na palube lode alebo lietadla prevádzkovaných v medzinárodnej doprave sa môžu bez ohľadu na predchádzajúce ustanovenia tohto článku zdaniť v tom zmluvnom štáte, v ktorom je podnik dosahujúci zisky z medzinárodnej námornej alebo leteckej dopravy rezidentom.

Článok 15

Tantiémy

Tantiémy a podobné odmeny, ktoré rezident jedného zmluvného štátu poberá ako člen správnej rady spoločnosti, ktorá je rezidentom v druhom zmluvnom štáte, sa môžu zdaniť v tomto druhom štáte.

Článok 16

Umelci a športovci

1. Príjmy, ktoré poberajú rezidenti jedného zmluvného štátu, ako na verejnosti vystupujúci umelci, ako divadelní, filmoví, rozhlasoví alebo televízni umelci alebo hudobníci alebo športovci, zo svojej činnosti vykonávanej osobne v druhom zmluvnom štáte, sa môžu bez ohľadu na ustanovenia článkov 13 a 14 zdaniť v tomto druhom štáte.
2. Ak príjem z činnosti, ktorú osobne vykonáva umelec alebo športovec, neplynie tomuto umelcovi alebo športovcovi samému, ale inej osobe, môže sa tento príjem bez ohľadu na ustanovenia článkov 7 ,13 a 14 zdaniť v zmluvnom štáte, v ktorom športovec alebo umelec vykonáva svoju činnosť.
3. Bez ohľadu na ustanovenie odseku 1 tohto článku príjem plynúci z činností uvedených v odseku 1 tohto článku, vykonávaných v rámci kultúrnej výmeny medzi zmluvnými štátmi, bude vyňatý zo zdanenia v štáte, v ktorom sa tieto činnosti vykonávajú, za predpokladu, že takéto činnosti schválila vláda štátu a nemajú za účel dosahovanie zisku.

Článok 17

Verejné funkcie

1. a) Odmeny, iné ako penzie, vyplácané niektorým zmluvným štátom, jeho správnym útvarom alebo miestnym orgánom fyzickej osobe za služby poskytované vláde tohto štátu, jeho správnemu útvaru alebo miestnemu orgánu, budú podliehať zdaneniu iba v tomto štáte.

   b) Také odmeny však budú podliehať zdaneniu iba v druhom zmluvnom štáte, ak služby, za ktoré sa odmeny platia, sa vykonávali v tomto druhom zmluvnom štáte a príjemca je rezidentom alebo štátnym občanom tohto druhého štátu za predpokladu, že sa nestal rezidentom v tomto druhom štáte len z dôvodu poskytovania týchto služieb.

2. Ustanovenia článkov 14 a 15 sa použijú na odmeny zo zamestnania v spojení s obchodnou činnosťou vykonávanou zmluvným štátom, jeho správnym útvarom alebo miestnym orgánom za účelom dosiahnutia zisku.

Článok 18

Penzie a renty

1. Penzie a iné podobné odmeny vyplácané z dôvodu prvšieho zamestnania rezidentovi jedného zmluvného štátu sa môžu zdaniť v tomto štáte.
2. Také penzie a iné podobné odmeny sa však môžu tiež zdaniť v druhom zmluvnom štáte, pokiaľ platbu vykonáva osoba, ktorá je rezidentom v tomto druhom štáte, alebo stála prevádzkáreň v ňom umiestnená.
3. Penzie a iné platby uskutočňované na základe systému sociálneho zabezpečenia jedného zmluvného štátu alebo jeho správneho útvaru alebo miestneho orgánu sa zdania bez ohľadu na ustanovenia odsekov 1 a 2 tohto článku predovšetkým v tomto štáte.

Článok 19

Študenti a stážisti

1. Študent alebo učeň, ktorý je alebo bol bezprostredne pred príchodom do jedného zmluvného štátu rezidentom v druhom zmluvnom štáte a ktorý sa zdržiava v prv spomenutom štáte predovšetkým za účelom štúdia alebo vzdelávania, bude oslobodený v tomto prv spomenutom štáte od dane z platieb poukázaných mu osobami, ktoré sú rezidentmi mimo tohto prv spomenutého štátu, na účely jeho výživy, vzdelania alebo praxe.
2. Fyzická osoba, ktorá je alebo bola bezprostredne pred svojou návštevou jedného zmluvného štátu rezidentom druhého zmluvného štátu a ktorá sa dočasne zdržiava v prv spomenutom štáte predovšetkým za účelom štúdia, výskumu alebo výcviku, bude ako príjemca štipendií, príspevkov a peňažných darov od vedeckých, vzdelávacích, náboženských alebo dobročinných organizácií alebo v rámci programu technickej pomoci organizovanej vládou jedného zmluvného štátu od doby svojho príchodu do prv spomenutého štátu v súvislosti s touto návštevou vyňatá zo zdanenia v tomto štáte.

Článok 20

Učitelia a výskumní pracovníci

1. Profesor alebo učiteľ, ktorý navštívil jeden zmluvný štát, aby tam vyučoval alebo pracoval vo výskume na univerzite alebo inom obdobne uznávanom ústave v tomto štáte a ktorý je alebo bol bezprostredne pred tým rezidentom v druhom zmluvnom štáte, bude oslobodený v prv spomenutom štáte od dane z odmien za také vyučovanie alebo výskum po dobu nepresahujúcu dva roky od dátumu jeho prvého príchodu do tohto štátu za takým účelom.

   Po uvedenú dobu dvoch rokov ho tiež druhý zmluvný štát vyjme zo zdanenia, pokiaľ sa týka týchto odmien z prv spomenutého štátu v súvislosti s výukou alebo výskumom.
2. Tento článok sa nepoužije na príjem z výskumu, ak sa taký výskum nevykonáva vo verejnom záujme, ale predovšetkým pre súkromný prospech určitej osoby alebo určitých osôb.

Článok 21

Iné príjmy

Príjmy osoby, ktorá je rezidentom v jednom zmluvnom štáte, o ktorých sa nehovorí v predchádzajúcich článkoch tejto Zmluvy a ktoré majú zdroj v druhom zmluvnom štáte, sa môžu zdaniť v tomto druhom štáte.

Článok 22

Zamedzenie dvojakého zdanenia

1. V súlade s ustanoveniami nigérijských právnych predpisov, ktoré upravujú zápočet dane zaplatenej v zahraničí na nigérijskú daň (a ktorých sa nedotknú ďalej uvedené zásady):
   a) bude sa československá daň platená na základe československých právnych predpisov a v súlade s touto Zmluvou či už priamo alebo zrážkou zo ziskov, z príjmov alebo zo zdaniteľných výnosov zo zdrojov v Československu (s výnimkou v prípade dividend dane zaplatenej zo ziskov, z ktorých sa vyplácajú dividendy) započítavať na nigérijskú daň pripadajúcu na tie isté zisky, príjmy alebo zdaniteľné výnosy, z ktorých sa vypočítala československá daň;
   b) v prípade dividend platených spoločnosťou, ktorá je rezidentom v Československu, spoločnosti, ktorá je rezidentom v Nigérii, sa bude zápočet (popri československej dani, ktorá môže byť započítaná podľa ustanovení pododseku a) tohto odseku) vzťahovať na československú daň zaplatenú spoločnosťou zo ziskov, z ktorých za dividendy vyplácajú.

   Na účely tohto odseku suma započítanej dane nepresiahne pomernú časť nigérijskej dane pripadajúcej na také zisky, príjmy alebo zdaniteľné výnosy vo vzťahu k celkovým ziskom, príjmom a zdaniteľným výnosom podliehajúcim nigérijskej dani.
2. V Československu sa dvojaké zdanenie vylúči týmto spôsobom:
   a) Ak osoba, ktorá je rezidentom v Československu, poberá príjmy, ktoré sa môžu podľa ustanovení tejto Zmluvy zdaniť v Nigérii, vyjme Československo s výhradou ustanovenia

uvedeného pod písmenom b) tohto odseku také príjmy zo zdanenia, môže však pri výpočte sumy dane z ostatného príjmu tejto osoby použiť sadzbu dane, ktorá by sa použila, keby vyňaté príjmy neboli takto vyňaté zo zdanenia.

b) Československo môže pri ukladaní daní osobám, ktoré sú jeho rezidentmi, zahrnúť do základu daní príjmy, ktoré sa môžu podľa ustanovení článkov 9, 10, 11, 15 a 16 tejto Zmluvy zdaniť tiež v Nigérii, povolí však znížiť sumu dane vypočítanej z takého základu o sumu rovnajúcu sa dani zaplatenej v Nigérii. Suma, o ktorú sa daň zníži, však nepresiahne takú časť československej dane vypočítanej pred jej znížením, ktorá pomerne pripadá na príjmy, ktoré v súlade s ustanoveniami článkov 9, 10, 11, 15 a 16 tejto Zmluvy sa môžu zdaniť v Nigérii.

Článok 23

Zákaz diskriminácie

1. Bez ohľadu na ustanovenie článku 1 tejto Zmluvy štátni občania jedného zmluvného štátu nebudú podrobení v druhom zmluvnom štáte žiadnemu zdaneniu alebo povinnostiam s ním spojeným, ktoré sú iné alebo ťažšie než zdanenie a s ním spojené povinnosti, ktorým sú alebo môžu byť za rovnakých okolností a za rovnakých podmienok podrobení štátni občania tohto druhého štátu.
2. Zdanenie stálej prevádzkárne, ktorú podnik jedného zmluvného štátu má v druhom zmluvnom štáte, nebude v tomto druhom štáte nepriaznivejšie než zdanenie podnikov tohto druhého štátu, ktoré vykonávajú rovnakú činnosť.
3. Podniky jedného zmluvného štátu, ktorých imanie úplne alebo sčasti, priamo alebo nepriamo, vlastní alebo kontroluje osoba alebo viaceré osoby, ktoré sú rezidentmi v druhom zmluvnom štáte, nebudú podrobené v prv spomenutom štáte žiadnemu zdaneniu alebo povinnostiam s ním spojeným, ktoré sú iné alebo ťažšie ako zdanenie a s ním spojené povinnosti, ktorým sú alebo môžu byť podrobené iné podobné podniky tohto prvého štátu.
4. Žiadne ustanovenie tohto článku sa nebude vykladať ako záväzok jedného zmluvného štátu, aby priznal osobám, ktoré nie sú rezidentmi v tomto štáte, osobné prídavky, úľavy a zníženie dane, ktoré prislúchajú osobám ako rezidentom.
5. Ustanovenia tohto článku sa bez ohľadu na ustanovenie článku 2 tejto Zmluvy vzťahujú na dane akéhokoľvek druhu a označenia.

Článok 24

Riešenie prípadov dohodou

1. Ak sa osoba, ktorá je rezidentom alebo štátnym občanom v niektorom zmluvnom štáte, domnieva, že opatrenia urobené jedným alebo oboma zmluvnými štátmi vedú alebo povedú u nej k zdaneniu, ktoré nie je v súlade s ustanoveniami tejto Zmluvy, môže nezávisle od opravných prostriedkov, ktoré poskytuje právo týchto štátov, predložiť svoj prípad príslušnému úradu zmluvného štátu, ktorého je rezidentom. Ak sa na jeho prípad vzťahuje odsek 1 článku 23 tejto Zmluvy, príslušnému úradu zmluvného štátu, ktorého je štátnym občanom.
2. Ak bude príslušný úrad považovať námietku za oprávnenú a ak nebude sám schopný nájsť uspokojivé riešenie, bude sa snažiť, aby prípad rozriešil dohodou s príslušným úradom druhého zmluvného štátu tak, aby sa vylúčilo zdanenie, ktoré nie je v zhode s touto Zmluvou.
3. Príslušné úrady zmluvných štátov sa vynasnažia vyriešiť vo vzájomnej dohode akékoľvek ťažkosti alebo pochybnosti, ktoré môžu vzniknúť pri výklade alebo uplatňovaní tejto Zmluvy. Môžu sa takisto poradiť za účelom zamedzenia dvojakého zdanenia v prípadoch, ktoré nie sú upravené touto Zmluvou.
4. Príslušné úrady zmluvných štátov môžu vojsť v priamy styk za účelom dosiahnutia dohody podľa predchádzajúcich odsekov.

Článok 25

Výmena informácií

1. Príslušné úrady zmluvných štátov si budú vymieňať informácie potrebné pre aplikáciu ustanovení tejto Zmluvy a vnútroštátnych právnych predpisov zmluvných štátov, ktoré sa

vzťahujú na dane, ktoré sú predmetom tejto Zmluvy, pokiaľ zdanenie, ktoré upravujú, je v súlade s touto Zmluvou. Výmena informácií nie je obmedzená článkom 1 tejto Zmluvy. Akékoľvek informácie takto získané sa budú udržiavať v tajnosti rovnakým spôsobom ako informácie prijaté podľa vnútroštátnych právnych predpisov tohto štátu a budú oznámené iba osobám alebo úradom (včítane súdov a správnych orgánov), ktoré sa zaoberajú vyrubovaním, vyberaním, vymáhaním, trestným stíhaním alebo riešením odvolaní vo veci daní, ktoré sú predmetom tejto Zmluvy. Tieto osoby alebo orgány použijú tieto informácie iba na takéto účely.

2. Ustanovenia odseku 1 sa nebudú v žiadnom prípade vykladať tak, že ukladajú zmluvnému štátu povinnosť:

   a) vykonať správne opatrenia, ktoré by porušovali právne predpisy alebo správnu prax tohto alebo druhého zmluvného štátu;

   b) oznámiť informácie, ktoré by sa nemohli získať na základe právnych predpisov alebo v normálnom správnom konaní tohto alebo druhého zmluvného štátu;

   c) oznámiť informácie, ktoré by odhalili obchodné, podnikateľské, priemyselné alebo výrobné tajomstvo alebo obchodný postup, alebo informácie, ktorých oznámenie by bolo v rozpore s verejným poriadkom.

Článok 26

Diplomati a konzulárni úradníci

1. Žiadne ustanovenia tejto Zmluvy sa nedotýkajú daňových výsad, ktoré prislúchajú diplomatom a konzulárnym úradníkom podľa všeobecných pravidiel medzinárodného práva alebo podľa ustanovení osobitných dohôd.

2. Bez ohľadu na ustanovenie odseku 1 článku 4 tejto Zmluvy, osoba, ktorá je členom diplomatického alebo konzulárneho úradu alebo inej stálej misie jedného zmluvného štátu umiestnenej v druhom zmluvnom štáte a ktorá podlieha zdaneniu v druhom štáte iba na základe príjmu plynúceho zo zdroja v tomto štáte, sa nebude považovať za rezidenta tohto štátu.

Článok 27

Nadobudnutie platnosti

1. Vlády zmluvných štátov si navzájom oznámia, že boli splnené požiadavky vyplývajúce z ústavných predpisov pre nadobudnutie platnosti tejto Zmluvy.

2. Zmluva nadobudne platnosť 30 dní po dátume doručenia neskoršieho z oznámení uvedených v odseku 1 tohto článku a jej ustanovenia sa budú uplatňovať:

   a) v Nigérii:

      (i) pokiaľ ide o zrážkovú daň z príjmu a dane zo ziskov z majetku plynúcich osobám, ktoré nie sú v Nigérii rezidentmi, na príjmy a zisky z majetku priznané alebo vyplatené k 1. januáru alebo neskôr kalendárneho roka nasledujúceho bezprostredne po roku, v ktorom Zmluva nadobudne platnosť;

      (ii) pokiaľ ide o ostatné dane, na príjmy za každé zdaňovacie obdobie začínajúce 1. januárom alebo neskôr kalendárneho roka nasledujúceho bezprostredne po roku, v ktorom Zmluva nadobudne platnosť;

   b) v Československu:

      (i) pokiaľ ide o dane vyberané zrážkou pri zdroji, na sumy priznané alebo vyplácané k 1. januáru alebo neskôr v kalendárnom roku nasledujúcom po roku, v ktorom Zmluva nadobudne platnosť;

      (ii) pokiaľ ide o ostatné dane z príjmu, na dane ukladané za každý daňový rok začínajúci 1. januárom alebo neskôr kalendárneho roka nasledujúceho po roku, v ktorom Zmluva nadobudne platnosť.

Článok 28

Výpoveď

Táto Zmluva zostane v platnosti, dokiaľ nebude vypovedaná. Každý zmluvný štát môže Zmluvu písomne vypovedať oznámením zaslaným diplomatickou cestou najmenej šesť mesiacov pred koncom každého kalendárneho roka. V tomto prípade sa Zmluva prestane uplatňovať:

a) v Nigérii:

(i) pokiaľ ide o zrážkovú daň z príjmu a dane zo ziskov z majetku plynúcich osobám, ktoré nie sú v Nigérii rezidentmi, na príjmy a zisky z majetku priznané alebo vyplácané k 1. januáru alebo neskôr kalendárneho roka nasledujúceho bezprostredne po roku, v ktorom sa dala výpoveď;

(ii) pokiaľ ide o ostatné dane, na príjmy za každé zdaňovacie obdobie začínajúce 1. januárom alebo neskôr kalendárneho roka nasledujúceho bezprostredne po roku, v ktorom sa dala výpoveď.

b) v Československu:

(i) pokiaľ ide o dane vyberané zrážkou pri zdroji, na sumy priznané alebo vyplácané k 1. januáru alebo neskôr v kalendárnom roku nasledujúcom po roku, v ktorom sa dala výpoveď;

(ii) pokiaľ ide o ostatné dane z príjmu, na dane ukladané za každý daňový rok začínajúci 1. januárom alebo neskôr kalendárneho roka nasledujúceho po roku, v ktorom sa dala výpoveď.

Na dôkaz toho podpísaní, na to riadne splnomocnení, podpísali túto Zmluvu.

Dané v Lagose 31. augusta 1989 vo dvoch pôvodných vyhotoveniach v anglickom jazyku.

Za vládu

Československej socialistickej republiky:

J. Stejskal v. r.

Za vládu

Nigérijskej federatívnej republiky:

S. P. Okongwu v. r.

*) Tu sa uverejňuje slovenský preklad.

Vydavateľ Zbierky zákonov Slovenskej republiky a prevádzkovateľ právneho a informačného portálu Slov-Lex dostupného na webovom sídle www.slov-lex.sk je Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, tel.: 02 571 01 000, e-mail: helpdesk@slov-lex.sk.